

ember ugyanis alapvetően „örökös”, egy történetet, egy kultúrát, nevet, családot kap örökségbe, s ez az, ami megkülönbözteti őt a barbártól. Aki pedig elutasítja ezt függési rendszert, az egyedül marad a gazdasági verseny dzsungelében: „mivel elutasítja örökös mivoltát, az ember saját magát itéli a liberális globalizáció poklára, ahol az egyéni érdekek csakis a mindenáron való profit törvényével szembesülnek”.

Az *Aleteia* katolikus internetes magazinnak adott másik, április eleji interjújában külön kitér Franciaország helyzetére: „Franciaország megtagadta keresztény gyökereit; már nem referencia számára az evangélium. Isten számára már nincs hely a francia társadalomban. Egyetlen helyen tolerálják: a magánszférában, de ott is házi őrizetben van. Az ember vette át Isten helyét. Olyan törvényeket hoz, amelyek szöges ellentétben állnak Isten, illetve a természet törvényeivel.” Kiemeli a püspökök felelősségét is: „Vannak püspökök, akik félnek a kritikától, mert énközpontúak, és ez túl óvatossá teszi őket, semmit nem mernek egyértelműen kifejezni, nehogy ellenállásba ütközzenek vagy vértanúkká váljanak. Meg kell találniuk Istent, Őt állítani a középpontba, és bízni kegyelme erejében.”

Az utóbbi időben a prozelitizmus-hithirdetés fogalmi körül zajló vitára is reflektálva a bíboros kijelenti: „Az Egyház nem prozelita, hiszen felhatalmazást kapott Jézustól: Menjetek, tegyetek tanítvánná minden népet, megkeresztelve őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében... Az Egyház nem kerülhet meg egy ennyire sürgető feladatot. (...) nem kényszerítjük a pogányokat vagy a muszlimokat fegyverekkel, hanem felkínáljuk nekik a megváltás útját. A mi vallásunk a szereteten alapul, és tiltja az erőszakot.”

Sarah bíboros már az *Aid to the Church in Need* pápai segélyszervezetnek adott 2017-es interjújában is óva intett az önfeladása miatt Európára leselkedő veszélytől. Szerinte az afrikai iszlám évszázadokon át békésen megfért a kereszténységgel, de a mostani „politikai szervezeti formában magát az egész világra rákényszeríteni akaró Iszlám nem csupán Afrikát veszélyezteti”. Veszélyt jelent az európai társadalmakra is, amelyeknek „sokszor már nincs identitásuk, sem vallásuk”. „Akik megtagadják a saját hagyományukból, kultúrájukból, vallásukból fakadó értékeket, a megsemmisülésre vannak ítélve, mert elveszítik motivációjukat, energiájukat s nem akarnak már küzdeni identitásuk védelmében.” Úgy látja, hogy az Egyház ezzel kapcsolatban tévedésben van: „Az Egyház súlyosan téved a valódi válság természetét illetően, ha azt hiszi, hogy az az alapvető küldetése, hogy megoldásokat találjon minden politikai problémára az igazságossággal, a békével, a szegénységgel, a migránsok befogadásával, s a többivel kapcsolatban, miközben elhanyagolja az evangelizációt.”

* * *

Nyíregyháza-Kertvárosi Görögkatolikus Parókia, Nyíregyháza, Legyező u. 3.

Honlap: www.kertvarosigorogok.hu – Tel.: 06-30/4155092 – E-mail: obbagyl@upcmail.hu

Felelős kiadó: Obbagy László parókus

Robert Sarah bíboros:

Az Egyház súlyosan téved, ha a menekültválság megoldását tekinti a legfőbb küldetésének

Nemrég jelent meg Robert Sarah bíboros, az Istentiszteleti és Szentségi Fegyelmi Kongregáció prefektusának legújabb könyve *Le soir approche et déjà le jour baisse (Esteledik, és a nap már lelas Diat keltette múlt he-interjú-Egyház lenlegi pát, feladása fenyegetés lépphet. A bíboros szerint ragaszkodni kell az identitáshoz, a migránsok Európába hívásának egyházi indoklása pedig visszaélés a Szentírás szavaival.*



Nicotársszerzőségével. A kötet érdeklődés nyomán az eltekben Sarah bíboros többban fejtette ki nézeteit az és a nyugati civilizáció helyzetről. Óva intve Euróamiért saját identitásának miatt az eltűnés veszélye ti, s helyébe a politikai isz-

A guineai származású bíboros nagy népszerűsége tette szert lelkesítő témájú könyveivel, melyek közül Barsi Balázs OFM fordításában magyarul is megjelent az „Isten vagy a semmi”, valamint „A csönd ereje. A zaj diktatúrájával szemben”.

A francia **Valeurs Actuelles** folyóiratban március 27-én megjelent beszélgetés több érdekes szempontot tartalmaz. A bíboros éles kritikával illeti azt az egyházi irányvonalat (de nem Ferenc pápát), mely teljesen belemerül a politikai-szociális kérdések taglalásába s közben megfeledkezik elsődleges hivatásáról, hogy Istent elvigye az emberekhez. Sarah bíboros pedig éppen ebben látja a jelen egyházi válság(ok) eredőjét. Európa és a Nyugat jövője kapcsán két fő veszélyt lát: a materializmus és az „iszlamista barbarizmus” térnyerését, miközben a migrációval szemben tanúsított egyházi hozzáállást a Szentírás félremagyarázásának nevezi (a teljes szöveg angol fordításban is elérhető).

A Katolikus Egyház mai helyzetét a bíboros a nagypéntekhez hasonlítja, amikor az apostolok is magára hagyták Krisztust, sőt, Júdás el is árulta őt, mert inkább egy „politikailag elkötelezett Krisztus” kellett volna neki. Hasonlóképpen, ma „számos pap és püspök szó szerint a politikai és szociális kérdések bűvöletében él, miközben ezen kérdésekre sosem találhatnak választ, csakis Krisztus tanításában”.

„Persze fontos érzékenynek lenni a szenvedők iránt. Különösen a hazájukat elhagyókra gondolok. De vajon miért mennek el szülőföldjükről? Mert nemzeteiket destabilizálták az Istentől elfordult hitetlen hatóságok, akik számára a pénz és a hatalom az egyetlen, ami számít. Határtalan nehézségekről van szó, de ismétlem, az Egyháznak mindenekelőtt a Krisztusra tekintés képességét kell visszaadnia az embereknek.”

„Az Egyházon belül mindig is jelen volt az ámulás. Ma, gond nélkül bevallhatom, némely püspökök, sőt némely bíborosok is félnék Isten és az Egyház tanítását hirdetni. Attól tartanak, hogy reakciónak bélyegzik őket. Ezért aztán zavaros és pontatlan dolgokról beszélnek, hogy elkerüljék a kritikákat, s magukévá teszik a világ ostoba fejleményeit. Ez pedig ámulás...”

Miközben a papság túlnyomó többsége hű marad küldetéséhez, egy kisebb részük „enged a beteges és gonosz kísértésnek, hogy az Egyházat a nyugati társadalmak aktuális értékeihez igazítsák. Legfőképpen azt szeretnék, hogy az emberek az Egyházat nyitottnak, befogadónak, figyelmesnek és modernnek nevezzék (...) Néhányan magukévá tették a mai világ ideológiáit azzal az álságos ürüggyel, hogy nyitottnak kell lenni a világra”.

A bíboros nem kertel, amikor rámutat: a hit válságáért az elsődleges felelősség maguké a papoké, akik a szemináriumokban és a katolikus egyetemeken már nem a katolikus hitet tanítják, s a misén is azt teszik, amihez épp kedvük van. Igaza volt Benedek pápának, aki szerint a liturgia válsága okozta az Egyház válságát, mert az imádság, a liturgia gyakorlata kihatással van a hit megélésére. Az Egyház „túlságosan horizontális” lelkipásztori gyakorlatot folytat: hogyan is várható el, hogy az emberek Istenre gondoljanak, miközben az Egyház folyton szociális kérdésekkel foglalkozik?

Az új ideológiák – jelentős gazdasági és média-nyomás mellett – az emberi erkölcsiség és antropológia radikális átalakítását kényszerítik ki, benne a családdal és a szexualitással. Ezzel szemben az Egyház nem kényszerít senkire semmit, pusztán felkínálja Isten tanítását.

Az Egyház, illetve a vatikáni adminisztráció reformjáról szólva Sarah bíboros kijelenti, hogy „az igazi reform saját megtérésünk, mert ha mi nem változunk meg, hiába minden strukturális átalakítás”. A kiskorúakkal (és másokkal) szembeni szexuális visszaélésekre utalva pedig rámutat, hogy vannak bizony, akár magasrangú egyházi emberek is, akik elhomályosították az Egyház arcát, de nem szabad „Júdás miatt az összes apostolt visszatartani”.

Könyvében Sarah bíboros „iszlámista barbárságról” és „materialista barbárságról” beszél, melyeknek ugyan más-más a módszere, de egy a célja: elválasztani az embert Istentől és a lelki élettől. Hiszen Isten nem az erőszakra biztat.

„Amikor a gyakran kritizált Lengyelországban voltam, a híveket arra buzdítottam, ragaszkodjanak identitásukhoz, amint tették azt évszázadokon át. Üzenetem egyszerű volt: ti mindenekelőtt lengyelek vagytok, katolikusok, s csak azután európaiak. Nem kell feláldoznotok az első két identitást a tech-

nokrata Európa oltárán, mely nem ismer el egyetlen hazát sem. A brüsszeli Bizottság csak a szabad piac építésével törődik a pénzügyi nagyhatalmak szolgálatában. Ám az Európai Unió nem védelmezi gyengébb nemzeteit, hanem inkább a bankokat védi. Szerettem volna megerősíteni, hogy Lengyelországnak egyedülálló küldetése van Isten tervei szerint. Szabadon mondhatja meg Európának, hogy Isten mindenkit azért teremtett, hogy valahol otthon legyen, saját kultúrájával, hagyományaival, történelmével. Tiszta örültség ez a mostani elképzelés, mely globalizálni akarja a világot, megszabadulva a nemzetektől és azok sajátos jellegzetességeitől. A zsidó népnek száműzetésbe kellett mennie, de Isten visszavezette országába. Krisztusnak Egyiptomba kellett menekülnie Heródes elől, de Heródes halálát követően visszatért hazájába. Mindenkinek a maga országában kell élnie. Mint a fáknak, mindenkinek megvan a földje, környezete, ahol tökéletesen kivirágozhat. Jobb abban segíteni az embereket, hogy jól érezzék magukat saját kultúrájukban semmint arra biztatni őket, hogy a teljesen dekadens Európába jöjjenek. Isten Igéjét a migrációról alkotott kép javítására használni egy hamis exegézis (magyarázat). Isten soha nem akart ilyen törést.” Sarah bíboros szerint Olaszország és a visegrádi országok helyes irányba mennek, miközben az Egyház részéről sokan elítélik őket. „Számos ország ebben az irányban halad, s erről el kellene gondolkodni. A migránsokat, akik Európába érkeznek, bezárják, nincs munkájuk, nincs méltóságuk... Az Egyház vajon ezt akarja? Az Egyház nem működhet együtt a rabszolgaság eme új formájával, amivé a tömeges migráció vált. Ha a Nyugat ezen a katasztrofális úton folytatja, a népességfogyás miatt fennáll a veszély, hogy Európa eltűnik az idegenek inváziójában, amint Rómát is elfoglalták a barbárok. S ezt afrikaként mondom. Hazámban muzulmán többség van, azt hiszem, tudom, miről beszélek.”

A bíboros nem tartja véletlennek, hogy Isten Európára bízta a kereszténység elterjesztésének küldetését (misszió), amikor Péter és Pál apostolokat arra indította, hogy Rómában telepedjenek le. Az Egyház onnan kiindulva evangelizálta Európát s a világot. De ha mindennek materializmusba, aposztáziába süppedve véget vetünk, annak súlyos következményei lesznek. „Ha Európa eltűnik, s vele az Öreg Földrészt felbecsülhetetlen értékei, az Iszlám lerohanja a világot, s teljesen megváltozik kultúránk, antropológiánk és erkölcsi hozzáállásunk.”

Mindazonáltal a bíboros arra int, nem az Egyház van válságban, hanem mi magunk. A fiatalok keresik az igazat s a jót, de magukra maradnak. A mai világban pedig „aki egyedül marad, annak a cápák szétmancangolják hitét, keresztény értékrendjét, reménységét”. Nem véletlen, hogy Jézus tizenkét apostolból alkotott közösséget, s kettesével küldte misszióba tanítványait.

A *La Nef* francia magazinnak adott másik interjúban Sarah bíboros kifejti a nyugati dekadencia okát. Szerinte a nyugatiak meg vannak győződve, ahhoz, hogy szabadok legyenek nem szabad függeniük senkitől. Ezért elutasítják azt az örökséget is, ami pedig sajátja az európai embernek: a civilizált